

Kommunalbestyrelsen fastlægger de arealer, der anvendes til bolig, børneinstitution og offentlig legeplads, og videregiver oplysningerne herom til amtsrådet, jf. § 6, stk. 2. Det er amtsrådet, som foretager den endelige fastlæggelse i henhold til § 6, stk. 1, nr. 3, ud fra det materiale, som kommunalbestyrelsen har videregivet. Uanset kommunalbestyrelsens forslag kan amtsrådet selv fastlægge, hvilken anvendelse et givent areal har. Det kan aftales mellem amt og kommune, at nærmere bestemte arealer med bolig, børnehave og institution, som med sikkerhed ikke vil blive forureningskortlagt, holdes ude af materialet.

Vurderingen af, om en forurening eller en forureningskilde kan have skadelig virkning på mennesker, relaterer sig i stk. 1, nr. 3, til den *aktuelle* anvendelse af arealet. Amtsrådet kan således ikke, efter denne bestemmelse, udpege arealer, der ikke aktuelt anvendes til bolig, børneinstitution eller offentlig legeplads. Her er tale om en indsnævring i forhold til formuleringerne i §§ 4 og 5, idet §§ 4 og 5 omfatter enhver forurening eller forureningskilde, der kan have skadelig virkning på mennesker, incl. den skadelige virkning, der kan blive aktualiseret ved eventuel senere ændring af arealanvendelsen.

§ 6, stk. 2, har imidlertid et bredere sigte. Ud over ovennævnte arealtyper skal kommunalbestyrelsen også fastlægge arealer, der anvendes til rekreativt område, alment tilgængeligt område, kolonihave, sommerhusgrund eller institution. Disse oplysninger skal amtsrådet bruge til sin administration af §§ 8 og 9. Også for disse arealtyper kan amtsrådet selv fastlægge, hvilken anvendelse et givent areal har. Ligeledes kan det aftales mellem amt og kommune, at nærmere bestemte arealer, som med sikkerhed ikke vil blive forureningskortlagt, holdes ude af materialet.

Ved rekreativt område forstås dels alment tilgængelige områder som parker, naturområder, strande m.v.

Ved alment tilgængelige arealer forstås dels ovennævnte rekreative områder (parker, naturområder, strande m.v.), men også tilgængelige ubenyttede udendørsområder, der f.eks. anvendes til børns leg, og havnearealer.

Ved institutioner forstås i stk. 2, 3. punktum, alle former for institutioner for mennesker, dvs. ud over de i 1. punktum nævnte børneinstitutioner bl.a. også hospitaler, plejehjem, skoler og sportspladser.

Afgrænsningerne i stk. 1, nr. 3, og i stk. 2, svarer i vid udstrækning til følsomhedsbegrebet, som er nærmere defineret i Vejledning fra Miljøstyrelsen nr. 6, 1998: Oprydning på forurenede lokaliteter. Hensigten er, at arealer med såkaldt følsom arealanvendelse og meget følsom arealanvendelse skal være omfattet. I

grænsetilfælde må amtsrådet konkret skønne, om arealanvendelsen kan betegnes følsom. Fastlæggelsen af arealer i henhold til stk. 1 kan ske ud fra en samlet afvejning af arealanvendelsens følsomhed på den konkrete lokalitet imod forureningspotentialt på lokaliteten. Ligeledes kan amtsrådets administration af §§ 8 og 9, jf. § 6, stk. 2, ske ud fra en samlet afvejning af arealanvendelsens følsomhed på den konkrete lokalitet i forhold til forureningspotentialt på lokaliteten.

Til § 7

Dokumentationen i forbindelse med kortlægningen på vidensniveau 2 kan beskrives som, at der skal være en høj grad af sikkerhed for, at der er en forurening, der begrundet en kortlægning på vidensniveau 2. Det svarer til gældende bestemmelser efter affaldsdepotloven.

De arealer, som fastlægges i henhold til § 6, stk. 1, skal, hvis de kun er kortlagt til vidensniveau 1, undersøges af amtsrådet eller af en mulig forurener, jf. § 40, med henblik på eventuelt at kortlægge arealet på vidensniveau 2. Ved denne undersøgelse vil en del af arealerne falde ud af kortlægningen, hvis der ikke konstateres en jordforurening, jf. § 13. På resten af arealerne konstateres en forurening, som betyder, at lokaliteterne, nu på vidensniveau 2, skal være omfattet af den offentlige indsats.

Det foreslås, at kortlagte arealer på vidensniveau 1, uanset ovenstående, ikke skal kortlægges videre frem til vidensniveau 2, hvis amtsrådet vurderer, at en forurening i givet fald allerede pga. befæstelse af arealet ikke kan udgøre en risiko for anvendelsen eller grundvandet. Amtsrådet kan uanset ovenstående beslutte at kortlægge andre arealer fra vidensniveau 1 til vidensniveau 2.

Til § 8

Bestemmelsen i stk. 1 indeholder hjemmel til regulering i forbindelse med ændret anvendelse af en forureningskortlagt ejendom. Det svarer i princippet til den gældende ordning i affaldsdepotloven, der indebærer et forbud mod at ændre anvendelsen af en registreret ejendom, medmindre den frigives til det pågældende formål. Det betyder, at grundejeren uanset kortlægningen kan fortsætte sin hidtidige anvendelse af ejendommen.

§ 8, stk. 1, indeholder imidlertid en indskrænkning i forhold til affaldsdepotloven, idet det er specificeret, at der kun skal søges om tilladelse, hvis arealanvendelsen ønskes ændret til et af de formål, der er nævnt i § 6, stk. 2. Afgrænsningen betyder, at det er ændringer fra ikke-følsom arealanvendelse til følsom (eller